

CULTURA 20 juliol 2020 2.00 h

CRÍTICA MÚSICA

Necessitat interior

ORIOl PÉREZ TREVIÑO

No serà aquest l'espai per reivindicar la realitat que, més enllà de Barcelona, hi ha vida musical. Com també difícilment serem un país de veritat si no acceptem que no només hi ha un cap i casal (Barcelona), sinó també un cos que articula aquest cap, cosa que no semblen tenir prou present. Va ser en un d'aquests espais, que des del centralisme barceloní s'anomenen de "territori", on el sotassignat va poder gaudir el seu primer concert en viu en molts mesos. Va ser en el marc del 26è Festival Internacional de Música Clàssica de Sant Fruitós de Bages, on es va comptar amb els actius dels solistes Josep Bros i Maria Miró, acompanyats de Marco Evangelisti per oferir una vetllada musical de les de veritat. De les que un recorda. És cert que hi havia aquest monstre vocal que és Josep Bros, dijous radiant i amb una línia de cant i fraseig a l'altura de la seva divisió natural, la d'honor, i on, generosament, a més, va voler compartir amb una Maria Miró que va saber contagiar-se d'una de les constants del recital: l'extrema capacitat en la transmissió i sentit textuals. Antològica va ser la manera de dir-nos el text, per part de Bros, de la famosíssima ària *Nessun dorma*, però no menys la tradicional *Margarideta* oferta per Miró en una línia que hauria emocionat la mateixa Conxita Badia.

Estructurat a partir de quatre blocs, des de les inicials cançons de Tosti, els solistes, acompanyats sempre intel·ligentment i amb complicitat d'Evangelisti, van contagiar aquell plus de la necessitat interior que tenen els artistes de veritat, necessitat essencial per a l'Art i la Vida en majúscules. Els de veritat.

Josep Bros, Maria Miró i Marco Evangelisti

26è Festival Internacional de Música Clàssica de Sant
Fruitós de Bages

Món Sant Benet, 16 de juliol